

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
КАФЕДРА АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА ТА
АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРОЦЕСУ**

**«СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА
УКРАЇНИ»**

**Матеріали
IX Міжнародної науково-практичної інтернет конференції**

28 жовтня 2022 року

Одеса
ОДУВС
2022

УДК 342.92(477)
ББК 67.9.(4Укр)401.0
С764

Статті друкуються в авторському варіанті.
Оргкомітет дозволив собі лише скорочення
статей, які суттєво перевищували пропоновані обсяги

Стан та перспективи розвитку
С764 адміністративного права України: матеріали
Міжнародної науково-практичної інтернет
конференції, м. Одеса, 28 жовтня 2022 р. – Одеса
: ОДУВС, 2022. – 152с.

УДК 342.92(477)
ББК
67.9.(4Укр)401.0

© ОДУВС, 2022

Вельмишановні учасники конференції!

Шановні учасники міжнародної наукової конференції, від імені ректорату і Вченої ради Одеського державного університету внутрішніх справ щиро вітаю всіх присутніх гостей та учасників сьогоднішнього наукового заходу!

Метою конференції є об'єднання зусиль до проблем та перспектив розвитку в сучасному реформуванні сфер адміністративного права України, налагодження співпраці та обмін досвідом. Тематика публікацій охоплює найактуальніші проблеми сьогодення, які виникають в галузі адміністративного права України та зарубіжних країн.

Дякую всім хто знайшов можливість взяти участь у нашому заході незважаючи на такий непростий для країни час. Вже понад вісім місяців в Україні запроваджено правовий режим воєнного стану, що передбачає надання відповідним органам державної влади, можливості забезпечувати передбачені Законом України «Про правовий режим воєнного стану» повноваження та заходи, необхідні для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави, а також тимчасове, зумовлене загрозою, обмеження конституційних прав і свобод людини і громадянина та прав і законних інтересів юридичних осіб із зазначенням строку дії цих обмежень. Все це робиться заради однієї мети – вистояти у боротьбі із супротивником та зберегти правову, демократичну і незалежну державу!

В роботі конференції беруть участь провідні науковці, викладачі та здобувачі вищих навчальних закладів та наукових установ України, а також практичні співробітники.

Бажаю всім учасникам в першу чергу міцного здоров'я, творчої наснаги, плідної роботи, а також цікавої дискусії, активного обміну думками та досвідом і безумовно впровадження результатів наукових досліджень в практичну діяльність.

Дмитро Швець,
ректор Одеського державного
університету внутрішніх
справ

ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ ПІД ЧАС ДІЇ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ

Баранов С.О., к.ю.н., доцент, професор кафедри (Одеський державний університет внутрішніх справ, м. Одеса, Україна)

Агресія Російської Федерації у відношенні Української держави підняла проблеми не тільки відбиття нападу військовими силами і збройними засобами але й гостро поставила питання здійснення ефективного публічного адміністрування в країні за нових умов.

Поняття публічного адміністрування слід, на нашу думку, розуміти як елемент публічного управління, суб'єктами якого є публічні адміністрації (органи виконавчої влади та місцевого самоврядування, а також суб'єкти делегованих повноважень), яким у встановленому законом порядку надано право здійснювати юридично значущі дії, спрямовані на забезпечення інтересів фізичних та юридичних осіб.

Метою здійснення публічного адміністрування в державі є максимальне забезпечення інтересів фізичних та юридичних осіб у всіх сферах життєдіяльності суспільства і у створенні на цій основі умов для сталого розвитку безпекових, політичних, економічних, соціальних, екологічних, інформаційних та інших видів суспільних відносин. За критерієм адміністративно-правового режиму можна видокремити такі види публічного адміністрування, як: а) публічне адміністрування у мирний час; б) під час надзвичайної ситуації; в) під час надзвичайного стану; г) під час воєнного стану [1, С. 36].

На думку дослідників публічне управління в умовах воєнного стану має свої характерні особливості та механізми розвитку. Введення воєнного стану завжди викликає негативний вплив на різні сфери життєдіяльності держави і суспільства. Це пов'язано як з інституційно-правовими змінами, що слідує у цьому випадку, так і з головною причиною запровадження такого стану – військовою агресією ззовні, а відтак і з різкою трансформацією цілої низки неформальних інститутів, що настають в наслідок неї.

Світова практика показує, що основними викликами, з якими стикаються країни під час воєнних дій на своїй території, є: руйнування усталених механізмів управління державою, різка зміна структури економіки, втрата значної частини бюджетних надходжень, загострення соціальних і демографічних проблем, посилення бідності, інфляція, а також зниження інвестиційної активності бізнесу [2, С.31].

Особливістю публічного адміністрування під час дії адміністративно-правового режиму воєнного стану є також обмеження певних демократичних процедур і зміцнення ієрархічності та єдиноначальності [3, С.67].

Введення воєнного стану передбачає надання відповідним органам державної влади, військовому командуванню, військовим адміністраціям та органам місцевого самоврядування повноважень, необхідних для відвернення загрози, відсічі збройної агресії та забезпечення національної безпеки, усунення загрози небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності [4].

З моменту введення воєнного стану на усій території нашої держави були утворені військові адміністрації, що уявляють у відповідності до норм закону, тимчасові державні органи, метою яких є забезпечення дії Конституції та законів України, забезпечення разом із військовим командуванням запровадження та здійснення заходів правового режиму воєнного стану, оборони, цивільного захисту, громадської безпеки і порядку, охорони прав, свобод і законних інтересів громадян. Саме на них припадає основне організаційно - управлінське навантаження з реалізації положень режиму воєнного стану.

Одним з першочергових завдань влади – стало проведення мобілізаційних заходів з призову до лав Збройних Сил України резервістів та формування і розгортання підрозділів територіальної оборони у всіх адміністративно - територіальних одиницях країни.

Реалізації зазначених завдань не сприяли наявні організаційні, правові та соціальні проблеми, що існують у сучасній системі публічного адміністрування в Україні. А саме, по-перше, незавершеність адміністративно-територіальної реформи, що загрожує наростанням в Україні інституційних диспропорцій у взаємовідносинах між органами державної влади та органами місцевого самоврядування різних рівнів в процесі здійснення публічного адміністрування, особливо під час воєнного стану.

По-друге, розподіл управлінських функцій між органами державної влади, органами місцевого самоврядування та інститутами громадянського суспільства щодо здійснення ними повноважень у сфері публічного управління в нашій країні значною мірою залишився недоврегульований. Причому це стосується не лише організації суспільного життя, але й економічних компетенцій, а також роботи з формування мобілізаційного резерву та діяльності у безпековій сфері.

По-третє, в Україні система військового обліку, включаючи формування мобілізаційного резерву, фактично не змінювалась з радянських часів. Як наслідок, ані органи державної влади, ані органи місцевого самоврядування, не кажучи вже про інститути громадянського суспільства, не залучені до цього процесу належним чином.

На думку В. В. Борщевського функціонування інституту територіальної оборони, формування якого розпочалося буквально напередодні війни, залишилося не внормованим належним чином, що зумовило прискорене прийняття нових нормативно-правових актів з цього приводу вже під час дії воєнного стану.

По-четверте, ситуація ускладнюється через корупцію та інші інституційні дисфункції, що блокують ефективність механізмів публічного управління в Україні сьогодні. Передусім це стосується опортуністичної поведінки громадян та функціонерів. Наприклад, останнім часом спостерігаються непоодинокі випадки зловживань, пов'язаних з уникненням оподаткування, розподілом гуманітарної допомоги, розподілом земельних ресурсів, виїздом чоловіків призовного віку за кордон тощо [2, С.33].

Ще одною проблемою для органів публічної влади, яка проявилася за умов адміністрування під час воєнного стану стало необхідність проведення евакуаційних заходів у відношення матеріальних цінностей, поточної та архівної документації,

промислового обладнання, а також великих груп населення з районів бойових дій та населених пунктів, які були піддані ракетно-бомбовим ударам ворога.

Особливість евакуації населення з ряду міст була зумовлена у більшості випадків неорганізованим виїздом громадян власним автомобільним транспортом автомобільними дорогами загального користування та відсутністю організації регулювання дорожнім рухом відповідними структурами державних органів і органів місцевого самоврядування, які відповідають за даний напрям діяльності.

Слід відмітити, що виїзд громадян залізничним транспортом був більш організованим завдяки злагодженій роботі колективу «Укрзалізниці» та налагодженій взаємодії військових адміністрацій та керівництва пасажирських залізничних станцій, що дозволило уникнути ускладнень оперативної обстановки на об'єктах пасажирської інфраструктури Укрзалізниці.

Однак, доцільно зауважити, що на окремих напрямках за маршрутами евакуації термін проїзду визначеної відстані збільшився від 8 до 72 годин, у порівнянні з нормальними умовами організації руху на зазначених маршрутах [5, С.32-33].

Виходячи з наведеного, вважаємо за необхідне запропонувати, що разом з планами організації евакуаційних заходів, які готуються державними та військовими адміністраціями доцільно розробляти методичні рекомендації щодо планування та проведення евакуаційних заходів на дорогах загального користування, визначивши основні форми організації взаємодії підрозділів ЗС України, Територіальної оборони, Національної поліції та органів місцевої влади щодо участі у евакуаційних заходах. Доцільно також внести доповнення у низку нормативних актів, які регулюють процедури планування та проведення евакуаційних заходів.

До особливостей здійснення адміністрування у період дії воєнного стану можна віднести реалізацію встановлених військовими адміністраціями заборон та обмежень щодо переміщення осіб та транспорту в «комендантську годину» чи порушення заборон на торгівлю алкогольними напоями на території адміністративно-територіальної одиниці або у визначений у наказі час. Зазначимо, що ефективності застосування наведених заборонних норм не сприяла відсутність норм адміністративного законодавства, які б встановлювали відповідальність за порушення встановлених військовими адміністраціями заборон та обмежень. Наведена колізія доволі оперативно була усунена шляхом внесення доповнень до статей КУпАП.

Важливою складовою забезпечення належного адміністрування в суспільстві під час дії воєнного стану є дотримання вимог інформаційної безпеки. Оскільки, у сучасному інформаційному просторі соціальні мережі часто виступають механізмом поширення фейкової інформації. Насамперед, це пов'язано з тим, що користувачі таких ресурсів сприймають дезінформацію, оскільки її поширюють друзі та знайомі, яким довіряєш.

Окрім того, фейки та дезінформаційні повідомлення можуть базуватися на правдивій інформації. У результаті такий контент провокує його споживачів на емоції здала того, аби вони не могли критично оцінювати новини. Водночас соціальні мережі створюють відповідні можливості для маскування проведення

операцій психологічного впливу, що своєю чергою робить їх надзвичайно ефективним інструментом ведення інформаційної війни.

Повномасштабне вторгнення Росії в Україну викликало значний сплеск поширення дезінформації та пропаганди в соціальних мережах. Наразі влада стурбована поширенням неправдивої інформації в Інтернеті та її впливом на різнопланові сфери життєдіяльності людини в період воєнного стану. Тому належна організація відповідними державними інституціями заходів адміністрування медійним простором є важливим завданням публічного управління в воєнний період.

Виходячи з цього, акцентуємо увагу на необхідності адміністрування з організації моніторингу медійного простору уповноваженими на то державними органами (Національна комісія з державного регулювання у сфері електронних комунікацій, радіочастотного спектру та надання послуг поштового зв'язку, Національна експертна комісія України з питань захисту суспільної моралі, СБУ, Контррозвідка ЗС України, Нацполіція України, військові адміністрації) з метою своєчасного виявлення осіб, які розповсюджують в мережі Інтернет заборонену інформацію військового призначення, поширюють фейкові-новини, або про результати нанесених ракетних ударів, що в свою чергу, впливає на формування в населення масових негативних соціально-психологічних станів та панічних настроїв.

В даному контексті, важливим є контроль за висловлюваннями в мас-медіа посадових осіб держави та органів місцевого самоврядування. Такі інформаційні висловлювання посадової особи можуть негативно або позитивно вплинути на думки та дії мільйонів людей в Україні. При цьому висловлювання посадової особи може ретранслюватися журналістами, блогерами та іншими особами. У цьому зв'язку слід важливу увагу приділяти як дослівним висловленням посадових осіб, так і непрякій передачі іншими особами оприлюдненої інформації [6, С.25-27].

Уявляється, що в якості механізму контролю за розповсюдженням публічної офіційної інформації в умовах військового стану має бути запровадження наступних застережень: по – перше, встановити вимогу, що будь-які посадові особи мають узгоджувати зміст стратегічно важливої інформації, пов'язаної із організацією життєдіяльності населення та роботи органів виконавчої влади із представниками ЗС України. Заборонити посадовим особам цивільних органів виконавчої влади коментувати інформацію, що стосується діяльності підрозділів ЗС України.

По-друге, журналістам, блогерам та будь-яким іншим особам слід заборонити надавати стратегічно-важливу інформацію без посилання на першоджерело. Інформація з посиланням на певну посадову особу повинна передаватися дослівно, а в письмових джерелах у паперових чи електронних носіях має братися у лапки. Після цього особа може коментувати таку інформацію, зазначивши, що це її особистий аналіз та особиста думка. Особи, які допустили порушення цих вимог повинні нести адміністративну або кримінальну відповідальність.

Вважаємо, що висловлені думки та пропозиції з питань організації та здійснення публічного адміністрування у період дії адміністративно – правового режиму воєнного стану будуть корисними та можуть застосовуватися в діяльності публічних адміністрацій.

Література:

1. Жукова Є. Публічне адміністрування під час дії адміністративно-правового режиму воєнного стану. Діяльність державних органів в умовах воєнного стану: збірник матеріалів Міжнародного науково-практичного онлайн-семінару, м. Кривий Ріг, 29 квітня 2022 року. Кривий Ріг, 2022. 498 с. С.35-36.

2. Борщевський В. В., Василиця О. Б., Матвєєв Є. Е. Публічне управління в умовах воєнного стану: інституційні трансформації, стратегічне планування та механізми розвитку. *Держава та регіони. Серія: Публічне управління і адміністрування*, 2022 р., № 2. С.30-35.

3. Шопіна І.М. Феномен адміністративно-правового забезпечення в адміністративному праві України. *Наука і правоохорона*. 2018. №4. С.67-71.

4. Про правовий режим воєнного стану: Закон України від 12 травня 2015 року № 389-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19#Text>

5. Єсімов С. Окремі аспекти організації евакуації населення. Діяльність державних органів в умовах воєнного стану: збірник матеріалів Міжнародного науково-практичного онлайн-семінару, м. Кривий Ріг, 29 квітня 2022 року. Кривий Ріг, 2022. 498 с. С.33-34.

6. Дерев'янко Б. Про припустимість інформації, яка надається посадовими особами або передається через інших осіб в умовах активної війни. Діяльність державних органів в умовах воєнного стану: збірник матеріалів Міжнародного науково-практичного онлайн-семінару, м. Кривий Ріг, 29 квітня 2022 року. Кривий Ріг, 2022. 498 с. С.25-28.

ЗМІСТ	
<i>Швець Дмитро</i> ВСТУПНЕ СЛОВО	3
<i>Грохольський В. Л.</i> ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УЧАСТІ НАСЕЛЕННЯ В ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ	4
<i>Миколенко О.І.</i> ПРОБЛЕМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО АДМІНІСТРАТИВНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ	8
<i>Стеценко С.Г.</i> ТИПОВІ ТА ЗРАЗКОВІ СПРАВИ У СУЧАСНИХ УМОВАХ РОЗВИТКУ АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДОЧИНСТВА УКРАЇНИ	10
<i>Ярмакі Х.П.</i> ВЗАЄМОДІЯ СУБ'ЄКТІВ ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ	13
<i>Бааджи Н.А.</i> ДЕЯКІ АСПЕКТИ ЩОДО ПРАВОВОГО ВРЕГУЛЮВАННЯ СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ В УКРАЇНІ	16
<i>Баранов С.О.</i> ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ ПІД ЧАС ДІЇ АДМІНІСТРАТИВНО- ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ	19
<i>Біла В., Стариченко А.</i> ДОТРИМАННЯ КОНСТИТУЦІЙНИХ ПРАВ ТА СВОБОД В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	23
<i>Бльок Н.В.</i> ПРО ОСОБЛИВОСТІ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ БІЖЕНЦІВ ТА ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ	26

<i>Божко Д., Баранов С.</i> ОСОБЛИВОСТІ РОЗГЛЯДУ В СУДАХ СПРАВ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	29
<i>Бортник Н. П., Мельник Н. О.</i> БІЖЕНЦІ ТА ВПО – СУЧАСНА ПРОБЛЕМА ТА ВИКЛИКИ ДЛЯ УКРАЇНИ	32
<i>Буртова В.В., Баранов С.О.</i> ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДРОЗДІЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ЩОДО ОХОРОНИ ПУБЛІЧНОГО ПОРЯДКУ І БЕЗПЕКИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	34
<i>Верещак Е. С., Пісоцька К. О.</i> АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ГРОМАДЯН ЗА ВЧИНЕННЯ ПРАВОПОРУШЕНЬ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	37
<i>Волокітенко О.М.</i> ПРОФІЛАКТИКА ДИТЯЧИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ ПІДРОЗДІЛАМИ ЮВЕНАЛЬНОЇ ПРЕВЕНЦІЇ ПІД ЧАС ДІЇ ПРАВОВИХ РЕЖИМІВ ВОЄННОГО ЧИ НАДЗВИЧАЙНОГО СТАНІВ	39
<i>Галунько В.М., Кузьменко Ю.В.</i> ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ У СФЕРІ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ: У РАЗІ СМЕРТІ ЧИ ВТРАТИ ПРАЦЕЗДАТНОСТІ	41
<i>Голинська Л.О., Рудой К.М.</i> РОЛЬ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ПРОФЕСІЙНОГО НАВЧАННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ	45
<i>Гуцаленко У.В., Сірко В.С.</i> ДІЯЛЬНІСТЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В УМОВАХ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ	48
<i>Доценко О. С.</i> ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ЩОДО ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЙНИМ ПОРУШЕННЯМ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	50

<i>Закалик Г.М., Шувар Н.М, Герасимчук А. О.</i> ДІАГНОСТИКА ПОТРЕБИ У СПІЛКУВАННІ ПІДЛІТКІВ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ	54
<i>Закалик Г. М., Шувар Н. М., Гончарова Д. І.</i> ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ЮНАКІВ З ПРОЯВАМИ ЖАРГОНУ В ІГРОВОМУ І ДЕВІАНТНОМУ СПІЛКУВАННІ	57
<i>Заросило В.О., Євчук Т.В.</i> ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ КАТЕГОРІЇ ГРОМАДСЬКЕ (ПУБЛІЧНЕ) МІСЦЕ	62
<i>Ізбаши К. С., Аносенков А. А.</i> СУЧАСНИЙ СТАН СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ В УКРАЇНІ	65
<i>Кабакчей І. А., Грохольський В. Л.</i> УТВОРЕННЯ ВІЙСЬКОВО-ЦИВІЛЬНИХ АДМІНІСТРАЦІЙ ТА ВІЙСЬКОВИХ АДМІНІСТРАЦІЙ В УКРАЇНІ	68
<i>Киян Д.В.</i> ДЕЯКІ ПИТАННЯ, ЩОДО ПУБЛІЧНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ	72
<i>Ківало Л.В., Миколенко О.І.</i> ПОРУШЕННЯ ПРИСЯГИ ДЕРЖАВНОГО СЛУЖБОВЦЯ ЯК ПІДСТАВА ЗВІЛЬНЕННЯ ОСОБИ З ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ	74
<i>Коваль І.І., Баранов С.,</i> ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ АДМІНІСТРАТИВНО-ДЕЛІКТНИХ ВІДНОСИН ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ	76
<i>Ковний Ю. Є.</i> ПРОБЛЕМИ КОМПЛЕКСНОСТІ АДМІНІСТРАТИВНО- ПРАВОВОЇ ЕТНОНАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ	79
<i>Коломієць С.С., Баранов С.О.</i> ПОВНОВАЖЕННЯ ПОЛІЦІЇ ПІД ЧАС ДІЇ ВОЄННОГО СТАНУ	81
<i>Комзюк А. Т., Комзюк М.А.</i> ЩОДО РОЗВИТКУ ТЕОРІЇ АДМІНІСТРАТИВНИХ АКТИВ У ПРИЙНЯТОМУ ЗАКОНІ УКРАЇНИ «ПРО	83

АДМІНІСТРАТИВНУ ПРОЦЕДУРУ»	
<i>Коропатов О.М.</i> ВЗАЄМОДІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ З ДОБРОВОЛЬЧИМ ФОРМУВАННЯМ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ УКРАЇНИ	86
<i>Коростієнко Н. С., Бортник Н.П.</i> РОЛЬ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИХ ЗАСОБІВ У ЗАПОБІГАННІ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ	89
<i>Кравчук М.А., Баранов С.О.</i> ОСОБЛИВОСТІ СУДОВОГО РОЗГЛЯДУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	91
<i>Кузніченко О.В., Дерменжи М.А.</i> ПОЗИТИВНІ СТОРОНИ МЕДІАЦІЇ	93
<i>Куцакова А.А., Грохольський В.Л.</i> АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДГОТОВКИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ МІНІСТЕРСТВА ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ	95
<i>Максименко А.В., Рудой К.М.</i> АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС БІЖЕНЦІВ В УКРАЇНІ	97
<i>Малішевська В. В., Рудой К.М.</i> АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ПИТАННЯ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	102
<i>Мамедов А., Стариченко А.</i> ЄВРОПЕЙСЬКІ СТАНДАРТИ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРОЦЕСУ ТА ЗНАЧЕННЯ ПРАКТИКИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ ДЛЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДОЧИНСТВА	105
<i>Манько Д. Г.</i> ЩОДО ЗАГАЛЬНИХ ТЕНДЕНЦІЙ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ У СУЧАСНІЙ ДЕРЖАВІ	108
<i>Медведєва В.М., Сірко В.С.</i> АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ ТА В СТАРОДАВНІЙ ІСТОРІЇ	110

<i>Моргунов О.А.</i> ІДЕОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА УКРАЇНИ	113
<i>Львова Є. О.</i> АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ НОРМОТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ В УМОВАХ	117
<i>Ляшук Р. М.</i> ГЛОБАЛЬНИХ ТА РЕГІОНАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ ОГЛЯД ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ І ВАНТАЖІВ ПІД ЧАС ПРИКОРДОННОГО КОНТРОЛЮ	120
<i>Остапенко О. І., Байк О.І.</i> АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	123
<i>Погребняк О.Г.</i> ІТАЛІЙСЬКИЙ ШЛЯХ СТАНОВЛЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРОЦЕДУР В ПУБЛІЧНІЙ СФЕРІ ТА МОЖЛИВІСТЬ ПЕРЕЙНЯТТЯ ДОСВІДУ В СУЧАСНЕ	126
<i>Рева В. Р., Сірко В. С.</i> АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО УКРАЇНИ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ	128
<i>Рибаченко С. П , Баранов С.О.</i> ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ ЗБОРУ ТА ПЕРЕВІРКИ ІНФОРМАЦІЇ ДЛЯ ЗАПОБІГАННЯ ВЧИНЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ НА ДЕРЖАВНОМУ КОРДОНІ	131
<i>Рудой К.М.</i> ПРИНЦИП ЕФЕКТИВНОГО ПРАВОСУДДЯ В АДМІНІСТРАТИВНОМУ СУДОЧИНСТВІ В УКРАЇНІ	134
<i>Сірко В. С.</i> РОЗШИРЕННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ НАЦПОЛІЦІЇ НА ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ	136

<i>Стариченко А. О.</i> ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЯ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ ПІДРОЗДІЛАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ	138
<i>Ульянов О.І.</i> СПІВВІДНОШЕННЯ КАТЕГОРІЙ «ПРОФІЛАКТИЧНА» ТА «ПРЕВЕНТИВНА» ДІЯЛЬНІСТЬ	141
<i>Ярмакі В. Х.</i> ДЕЯКІ АСПЕКТИ ЗАРУБІЖНОГО ДОСВІДУ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ ПОБУДОВИ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ЮСТИЦІЇ.	143